

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning:

N. Neergaard: Det er ikke værd at strides om Ord, men min Udtalelse om, at Laanet skulde udbydes i smaa Poster, betyder ikke, at det skal strække sig over længere Tid, men blot at man med Hensyn til Udbudet arrangerer sig med forskellige Pengeinstitutter her og i Provinserne og ikke blot med nogle enkelte store. Min Tanke har i hvert Fald ikke været, at det skulde strække sig over en bestemt Tid.

Maa jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), at jeg synes, han ser altfor lyst paa den i og for sig glædelige Omstændighed, at der i Øjeblikket er indtraadt en væsentlig Forbedring i vore Betalingsforhold overfor Udlandet. Det er et forbigaaende Forhold, som meget hurtigt kan forandre sig, men det er i hvert Tilfælde et Forhold, hvorpaa man aldeles ikke kan bygge noget som helst med Hensyn til Muligheden af gennem de sædvanlige Indtægter at afholde Udgifter, der vil strække sig over 40 Aar. Det er ikke om et enkelt Finansaar med Underskud, det drejer sig, men om en hel Række Finansaar. Det er ikke en enkelt Udgift, der skal klares, men en Udgift, som vil strække sig over det meget lange Aaremaal, som jeg har nævnt.

Til den højtærede Finansminister endnu blot dette: Jeg har ikke ment og har heller aldrig sagt det, at fordi Udgifterne var uproduktive, skulde den nuværende Slægt bære det hele. Jeg har kun sagt, at det var rimeligt, at den nuværende Slægt bær en Del deraf, og jeg har endogsaa angivet det Forhold, der har været accepteret i forskellige fremmede Stater, noget saadant som Forholdet $\frac{1}{3}$ til $\frac{2}{3}$. Jeg har kun sagt, at det var urigtigt at kaste det hele over paa Fremtiden, hvilket vi gør ved den Fremgangsmaade, der nu er foreslaaet.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Overfor det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) skal jeg blot bemærke, at jeg var borte paa en Embedsrejse den 2. August, men det er i og for sig ganske ligegyldigt i denne Sammenhæng, hvor det

ikke kommer an paa den enkelte Person. Det er meget muligt, at saaledes som Stemningen var den Dag, da Kreditbevisloven blev vedtaget, vilde jeg ogsaa have stemt for den. I saadanne Øjeblikke handles der — det kan ikke nytte at ville fragaar det — baade her i Landet og andre Steder paa Regeringens Ansvar. Men jeg paastaar, at der senere hen har været Tid nok til at forandre Loven, og navnlig burde efter min Mening den højtærede Finansminister have foretaget Skridt til at gøre det, da det gik, som det gik med disse 5 pCts Kreditbeviser. Formelt har Finansministeren Ret, naar han siger: Hvad kan man lære deraf andet, end at disse Kreditbeviser slog an. Ja, men de slog an i alt for høj Grad, de kom overhovedet ikke ind i Omsætningen, de blev øjeblikkeligt suget op, eksisterede slet ikke mere. Selve dette viser i højere eller dybere Forstand — hvorledes Finansministeren nu vil tage det — ikke, at de har været en Succes. De har ikke været det, som de skulde være, nemlig Erstatning for de Omløbsmidler, der paa anden Maade er tabte.

Paa det nuværende Tidspunkt skal jeg ikke fordybe mig i de principielle Differencer mellem den højtærede Finansminister og mig. Jeg tror, at efter de faldne Udtalelser er man fuldkommen klar over Betydningen heraf. Den højtærede Finansminister peger stadig paa, at under de nuværende Forhold maa Statskassen først og fremmest sørge for sig selv. Jeg mener modsat: jo værre Forholdene er paa enhver Tid, des mindre maa Statskassen føre en ren egoistisk Finanspolitik, hytte sig selv og lade Samfundet skøtte sig selv. Det er naturligvis fuldstændig rigtigt, naar Finansministeren siger, at man kan ikke baade blæse og have Mel i Munden. Men jeg ved ikke, hvad han mener i denne Sammenhæng med at blæse. Hvis han dermed mener at blæse Liv i noget af det Erhvervsliv, der er sygnet hen i Øjeblikket, var det, Staten helst burde gøre, netop at blæse, men han har valgt det modsatte, nemlig at have Mel i Munden.

Finansministeren (Brandes): Min Stilling overfor det Spørgsmaal, som det ærede Medlem (Schovelin) nu rejste, er den ganske simple, at naar Staten selv trænger i høj Grad til Midler, eller skal vi sige det rent ud, naar Statskassen er tom, er der god Mening for Staten i at søge at fylde sin Kasse, inden den skrider til Afhjælpning af andres Nød. Jeg begriber paa det